

Binnenkort met vakantie? Bezoek een beeldentuin!

Storm King Art Center

Storm King in de Verenigde Staten is een beeldenpark, een uur rijden ten noorden van New York. In 1960 werd het gesticht door Ralph E. Ogden. Het was oorspronkelijk bedoeld als een museum voor schilders van de zogenaamde 'Hudson River School', maar breidde al snel uit tot een belangrijk centrum voor beeldhouwkunst. Dit kon gebeuren dankzij de verwerving van werken uit de nalatenschap van de invloedrijke beeldhouwer David Smith.

Collecties

Naast een permanente collectie monumentale sculpturen van David Smith bestaat de kern van de verzameling uit werken van beeldhouwers als:

■ Alexander Calder ■ Henry Moore ■ Isamo Noguchi ■ Louise Nevelson.

Deze vier klassiek-modernen worden aangevuld met meer recente grote sculpturen en installaties van onder meer:

■ Magdalena Abakanowicz ■ Alice Aycock ■ Mark di Suvero ■ Andy Goldsworthy ■ Alexander Liberman ■ Roy Lichtenstein ■ Peter Lundberg ■ Richard Serra

Hiermee zijn vele stromingen in de hedendaagse beeldhouwkunst vertegenwoordigd. Gezichten wisselen af met grasvelden en bospercelen.

De beeldhouwwerken worden speciaal geselecteerd voor de plek waar ze worden geplaatst om ze op die wijze het meest tot hun recht te laten komen.. Het terrein is ruim 2 Km² groot en op Google Earth gemakkelijk te vinden.

De huidige vorm van Storm King is het werk geweest van meer dan 40 jaar permanente ontwikkeling. De bezoekers kunnen een fikse wandeling tegemoet zien.

Het beeldenpark is het gemakkelijkst te bereiken vanuit New York (busstation 42 St. Port Authority Bus Terminal) met een meter tickets (afscheurkaarten, all-in). Eerst met de bus naar Stanthorpe en vandaar het laatste stuk met de taxi naar Storm King. Deze trip duurt bijna één uur. Terug ook.

Stokoude beeldjes

Beelden maken is een oude kunst. De oudst bekende werken zijn de zogenoemde Venus beeldjes. Bijzonder is de Venus van Tan-Tan

Venus Tan-Tan

(rond de 400.000 jaar oud).

Het 6 cm grote kwartsieten beeldje is bewerkt geweest met o.a. oker en gebeiteld voor accentuering maar er zijn ook meningen dat de steen door natuurlijke processen toevallig deze vorm heeft gekregen. Ook oud is de Venus van Berekhat Ram. Slechts 3,5 cm groot.

Gevonden op de Golan hoogten. Men is het er overigens over eens dat de steen door

een mens is bewerkt, ook al lijkt het niet erg op de latere Venus beeldjes van het laat-paleolithicum. Omdat het is gevonden tussen twee aslagen kon worden bepaald dat het minimaal 230.000 jaar oud is. Daarmee is dit nu het oudst

Berekhat Ram bekende voorbeeld van figuratieve kunst.

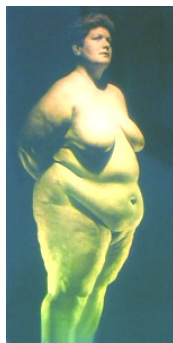
Er zijn vele Venus beeldjes uit de prehistorie bekend. Een van de meest beroemde beeldjes is de Venus van Willendorf. Het beeldje is 11,1 cm groot en wordt gedateerd tussen 24.000 en 22.000 v.Chr. Het is gemaakt in het hoog-Paleolithicum en werd gesneden uit oölitisch kalksteen dat niet in het gebied te vinden is. Het is gekleurd met rode oker. Er is niets bekend over de oorsprong, hoe het gemaakt is, of over de culturele betekenis. Het beeldje is geen realistisch portret, maar een idealisering van de vrouwelijkheid.

Alle vrouwelijke kenmerken zijn als vruchtbaarheidssymbolen overdreven weergegeven, zoals de volle borsten, dikke buik, venusheuvel, dij en billen. Mogelijk is een hoogzwangere vrouw afgebeeld. De andere

lichaamsdelen zijn bij het beeldje niet zo ver ontwikkeld, het gezicht ontbreekt, de voeten zijn afwezig. De armen zijn opgetrokken over de borst en nauwelijks zichtbaar. Het hoofd lijkt te zijn voorzien van dikke rollen haar, misschien vlechten.

Het beeldje kan niet op de voeten staan en zal daarom waarschijnlijk zijn vastgehouden om het te bekijken. Wellicht gaat het om een "eigen perspectief". Gezien dus vanuit het oogpunt van de (zwangere?) creator zelf. Dat verklaart de proporties van prominent aanwezige borsten en breed bekken, afgeplatte navel (bij dergelijke beeldjes vaak te dicht bij de vulva), korte bovenbenen, nauwelijks onderbenen en ontbrekende voeten.

Er bestonden nog geen spiegels, zodat men het eigen gezicht niet of nauwelijks kende, hooguit een beetje uit spiegelen water.

Toch is het ook interessant om het te vergelijken met onze hedendaagse effecten van obesitas.

Elsbeth is in het bezit van een zorgvuldig afgietsel van dit beroemde Venus beeldje.

Het was een geschenk van de museum directeur.

Zie: www.nhm-wien.ac.at/

Galerie Clement

Onlangs, mei-juni, exposeerde Elsbeth Plumiers in Galerie Clement. Een echte Amsterdamse galerie voortgekomen uit de nieuwe vormingswoelingen van de befaamde jaren zestig. Toentertijd was in deze ruimte aan de Prinsengracht 843-845 een steendrukkerij gevestigd.

Heel veel kunstenaars van naam hebben daar eigenhandig, onder leiding van Piet Clement, hun grafiek gemaakt. Sinds 1969 is het een galerie geworden met een modern eigentijds fonds.

De expositie bij Clement is succesvol verlopen. Dat kan tevens gezegd worden over afgelopen voorjaar 2012. Nu is 't de uitdaging haar collectie met nieuw werk aan te vullen.

'Blauwe Zee' in het Amsterdamse Bos

Middelheim

De collectie van het Middelheim-museum in Antwerpen omvat ruim 400 kunstwerken. Het geeft een beeld van de moderne en hedendaagse westerse kunst vanaf ca 1900 tot heden. Jaarlijks breidt de collectie nog uit. Er staan ongeveer 215 beelden op 30 Ha. park met vele wereldberoemde werken.

Beeldentuinen

Een klein overzicht van 13 grote en kleinere beeldentuinen in de buurt.

- Kröller-Müller Museum, Nationaal Park de Hoge Veluwe
- Beeldenpark van het Museum voor Moderne Kunst Arnhem
- Museum Boijmans Van Beuningen, Rotterdam
- Beeldenpark Gemeentemuseum Den Haag,
- Museum Beelden aan Zee, Den Haag
- Westbroekpark, Den Haag
- Provinciaal JitsArt Museum, Beelden op Beerschoten, de Bilt
- Beeldenpark Leidsche Rijn, Utrecht
- Noordbrabant Museum, Den Bosch.
- Beeldenpark Een Zee van Staal in Wijk aan Zee
- Beeldenpark Zwijndrecht in het Noordpark in Zwijndrecht
- Openluchtmuseum voor beeldhouwkunst Middelheim, Antwerpen
- Universiteit catholique de Louvain in Sint-Lambrechts-Woluwe (Brussel)
- Sonsbeek, Arnhem
- Hazelaar, Soest

Zeeën drinken uit rivieren

Onder het ruige golvenspel van onze wereldzeeën bevinden zich vele grondstoffen, organische, anorganische en bijna alle (chemische) elementen. En dat alles in onvoorstelbare hoeveelheden. Ook is deze watermassa een immens grote bron van energie. Oceanen bestaan uit zeeën. Zoute zeeën met ieder zo hun eigen typische voorkomen. De één wat groter, de ander wat dieper of zouter. De Oostzee groen, de Noordzee bruinig, de Middellandse zee soms stralend blauw. Al dit wereldwater tezamen lijkt een onuitputtelijke hoeveelheid. En die massa water wordt ook nog constant aangevuld door machtige rivieren.

Maar helaas... Als u de wereld als een bolletje in uw handpalm zou kunnen houden, en u zou er één grote waterdruppel op laten vallen dan heeft u bijna de juiste verhouding water versus onze aarde. Anders voorgesteld. Al het kostbare wereldwater past in een bol met een doorsnede van zo'n zevenhonderdvijftig Kilometer. Water is slechts een dun vliesje water op wereldschaal.

Elsbeths beeld de "Blauwe Zee" is een hyperballing van energie, kleur en materie. Alles geconcentreerd in één golvende beweging. Eén omhoog gerichte, twee meter vijftig hoge verstilte zoute klots.